

for ATP og Dyrftidsfonden, der gælder for alle andre foretagender, som er underlagt lovgivningen, at de har en forpligtelse til at sikre ligestilling. Det svarer til et forslag, vi selv tidligere er kommet med her i Folketinget.

Med hensyn til repræsentantskabets sammensætning kan vi ikke se andet, end at det er den naturlige konsekvens af den tankegang, der altid har ligget i ATP's bestyrelsessammensætning og repræsentantskabssammensætning, at man tager hensyn til, hvordan arbejdsmarkedet i øvrigt er sammensat, og at man nu foretager en korrektion. Vi havde gerne set, at man gik en anden vej.

På samme måde som Venstre og De Konservative taler for deres principielle syn på ATP og Dyrftidsfonden, vil jeg da godt nævne, at vi er tilhængere af, at man foretager direkte valg. Så ville man også komme ud over problemerne med, at der er organisationer, der mener, at de bliver forfordelt, og andre organisationer, som måske er tilfreds med ordningen. Men altså ud fra den logik, som ligger i lovgivningen i dag, er det, der ligger i lovforslaget, efter vores opfattelse logisk.

Med de bemærkninger kan jeg give SF's tilslutning til lovforslaget, men der kan godt være detaljer i det, som vi vil have nærmere belyst i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kim Behnke (FP):

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det sådan, at ATP bedst oversættes med: Alle Tiders Pjat. Den ordning, der i sin tid blev indført, har vist sig aldeles ikke at fremme det formål, man havde, nemlig at lave en egentlig tillægs-pension.

I dag er det sådan, at hvis de midler, folk tvinges til at indsætte, både arbejdsgivere og lønmodtagere, blev placeret på en ganske almindelig indlånskonto i et hvilket som helst pengeinstitut her i landet, ville man, når man når pensionsalderen, have en væsentlig større formue end den, som ATP har misforvaltet. Derfor skal ATP stoppes; man skal ikke længere indbetale penge, hverken arbejdsgivere eller lønmodtagere, og de penge, der er der, skal hurtigst muligt udbetales til landets pensionister. Derfor har vi også flere gange i Folketinget støttet og selv fremsat forslag, der går ud på, at man får udbetalt pengene hurtigst muligt.

Nøjagtig det samme gør sig gældende med Lønmodtagernes Dyrftidsfond. Den idé, der i sin tid lå bag ved det, at man konfiskerede nogle af

lønmodtagernes penge, proppede dem ind i en fond, hvor man så forvaltede dem, var forkert; den var vi modstandere af. Derfor bør de penge også udbetales til de pågældende eller indgå sammen med ATP-pengene i f.eks. en klækkelig forhøjelse af folkepensionen. Samtidig kunne man få afdraget på statens betragtelige gæld. Det har vi også før stillet forslag om; det har ikke nydt fremme her i Folketinget.

Så stiller ministeren med et forslag til nogle forskellige ændringer, og der må vi nok sige, at vi faktisk mener, at de ændringer, der lægges op til, overhovedet ikke lever op til det moderne samfunds krav. Vi har spørgsmålet om den ledelse, der er: en bestyrelse, der sidder, og vi kan da godt forestille os det slagsmål, der nu bliver imellem de forskellige, der gerne vil sidde i den bestyrelse. Vi deltager da gerne, hvis det skal være, i det slagsmål, men synes egentlig, at det ville være langt mere relevant, om man gjorde, som også SF's ordfører hr. Aage Frandsen lige har fremført, nemlig at man valgte ledelserne ved urafstemninger direkte blandt de mennesker, der har penge stående der, sådan at man på den måde kan smide en uduelig ledelse ud, hvis man har brug for det, og hvis den er uduelig, men at det i hvert fald er de mennesker, der har pengene stående dér, der får lov til at vælge, hvem der skal være der, og ikke en eller anden tilfældig arbejdsgiver- eller lønmodtagerorganisation, som sidder og forvalter disse meget, meget store milliardbeløb.

Vi er også enige med den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, i, at med hensyn til værdiansættelsen kan vi slet ikke se, hvorfor det skal være arbejdsministeren, der skal sidde og tage stilling til, hvordan man skal opgøre værdien af de ejendomme, man har investeret i, osv.

Vi har i mange år undret os over, at ATP og LD for de værdipapirbeholdinger, de har, benytter den lidt specielle opgørelsesmetode, at de opfører dem til anskaffelsessummen. Men anskaffelsessummen for aktier og obligationer kan jo være aldeles misvisende, hvis der har været en kursudvikling, som gør, at man ikke længere kan regne med de værdier, og det samme kan gøre sig gældende for ejendomme. Så også dér mener vi, at det bør være sådan, at man opfører det efter helt almindelige markedsregler.

Og når man så sad og læste forslaget, skulle man altså helt hen til pkt. 19, ændringerne i § 26, stk. 2, litra 13, stk. 5, før man opdagede: Hov, nu skal ATP og LD, som vel tilsammen har 150 milliarder kroner eller noget i den stil, til at have